

CHORÁLNÍ ČÁSTI JANOVÝCH PAŠIJÍ

(vhodné při liturgii Velkého pátku při čtení pašijí)

I.

Ó nezměrná, bezbřehá láska Krista

(možno zpívat po verši J 18,8)

O gro - ße Lieb', o Lieb' ohn' al - le Ma - - ße, die
Ó ne - změr - ná, bez - bře - há lá - sko Kris - - ta, co

dich ge - bracht auf die - se Mar - ter - stra - ße, ich leb - te mit der
co při - vá - dí tě na tak trud - ná mí - sta? Já mar - nil ži - tí

Welt in Lust und Freu - den, und du mußt lei - den.
v sla - sti svě - ta klam - né, ty tr - piš za mne.

II.

Tvá vůle at' se naplní

(možno zpívat po verši J 18,11)

Dein Will' ge - scheh', Herr Gott, zu - gleich auf Er - den wie im Him - mel - reich; gib
 Tvá vů - le at' se na - pl - ní jak v ne - bi tak i na ze - mi, po -

5 uns Ge - duld in Lei - dens - zeit, Ge - hor - sam - sein in Lieb und Leid, wehr'
 - má - hej v zkouš - kách vy - tr - vat, po - sluš - ně, s lá - skou ú - děl brát, o -

9 und steur' al - lem Fleisch und Blut, das wi - der dei - nen Wil - len tut.
 - vlá - dat krev i tě - lo své, když od - po - ru - jí vů - li tvé.

III.

Kdo Tě tak, Pane, ztýral

(možno zpívat po verši J 18,23)

Wer hat dich so ge - schla - gen, mein Heil, und dich mit Pla - gen so
Ich, ich und mei - ne Sün - den, die sich wie Körn - lein fin - den des

Kdo Tě tak, Pa - ne, ztý - ral, kdo roz - pou - tal zla při - val v mu -
Ko - lik na bře - hu mo - ře je pí - sku zrn, můj Bo - že, to -

ü - bel zu - ge - richt't? Du bist ja nicht ein Sün - der, wie
San - des an dem Meer, die ha - ben dir er - re - get das

- če - ní zbě - si - lém? Z nás li - dí v ce - lé ze - mi je -
- lik je na - šich vin. I mé hří - chy Tě ra - ní, tvůj

wir und uns - re Kin - der, von Mis - se - ta - ten weißt du nicht.
E - lend, das dich schlä - get, und das be - trüb - te Mar - ter - heer.

- di - ný me - zi vše - mi jsi bez hří - chu, jsi ne - vi - nen.
vzhled je k ne - po - zná - ní, jak svůj dluh To - bě na - hra - dí - m?

IV. Petr svůj slib opomněl

(možno zpívat po verši J 18,27)

Pe - trus, der nicht denkt zu - rück, sei - nen Gott ver - nei - net, der doch auf ein'n
Pe - tr svůj slib o - po-mněl, za - přel své - ho Pá - na, za - sa - žen tvým

ern-sten Blick, bit - ter - li - chen wei - net: Je - su, bli - cke mich auch an,
po-hle-dem v hoř-kém plá - či sté - ná. Kéž i na mně spo - či - ne

wenn ich nicht will bü - - ßen, wenn ich Bö - ses hab' ge - tan, rüh - re mein Ge - wis - sen.
po-hled sli - to vá - - ní, svě-do-mí mé pro-nik - ne, od zlých vli - vů chra - ní.

V.

Krista, který žehnal jen

(možno zpívat po předchozím chorálu)

Chris-tus, der uns se - lig macht, kein Bös's hat be - gan - gen, der ward für uns
Kris-ta, kte - rý že - hnal jen, ne - spá-chal nic zlé - ho, no - cí ja - ko

in der Nacht al ein Dieb ge - fan - - gen, ge - führt vor gott - lo - se Leut' und fälsch-lich ver -
zlo - dě - je ve-dou za - ja - té - - ho. Smý-kán tlu-pou bez-bož-ných, sou-zen od bez -

12
kla - - get, ver - lacht, ver - höhnt und ver-speit, wie denn die Schrift sa - - get.
- prá - - ví, tu - pen, vy - smí - ván a zbit, jak nám Pí - smo pra - - ví.
pra - ví.
sa - get.

VI.

Ach, velký Králi věku veškerého

(možno zpívat po verši J 18,36)

Ach, gro - ßer Kö - nig, groß zu al - len Zei - - ten, wie
 Ich kann's mit mei - nen Sin - nen nicht er - rei - - chen, wo -
 Ach, vel - ký Krá - li vě - ku ve - ške - ré - - ho, jak
 Jsem sví - rán pou - ty, jež mi chá - pat brá - - ní dar

kann ich g'nug - sam die - se Treu aus - brei - - ten? Kein's Men - schen Her - - ze
 mit doch dein Er - bar - men zu ver - glei - - chen. Wie kann ich dir denn
 vy - na - chvá - lím lá - sku srd - ce tvé - ho? Ji srd - ce lid - ské
 spá - sy tvé, kříž, krev a pot a rá - ny. Ne, ne zná duch můj

mag in - de aus - den - ken, was dir zu schen - ken.
 dei - ne Lie - bes - ta - - ten im Werk er - stat - - ten?
 ni - kdy ne - ob - sáh - - ne, ač po ní prah - ne.
 hří - chem ne - svo - bod - - ný, dar te - be hod - - ný.

VII. Skrze tvé, Pane, vězení

(možno zpívat po verši J 19,12)

Durch dein Ge-fäng-nis, Got - tes Sohn, ist uns die Frei - heit kom - men, dein
Skr - ze tvé, Pa-ne, vě - ze - ní nám svo-bo - da se dá - vá, tvůj

Ker - ker ist der Gna - den - thron, die Frei-statt al - ler From - men, denn
ža - lář trů-nem spa - se - ní všem vě - ří - cím se stá - vá. Pán

gingst du nicht die Knecht - schaft ein, müßt' uns - re Knechtschaft e - wig sein.
ve vě - zně se pro - mě - ní, by vin - né vy - ved' z vě - ze - ní.

VIII.

V hlubinách srdce střežím

(možno zpívat po verši J 19,22)

In mei - nes Her - zens Grun - de dein Nam' und Kreuz al - lein fun - kelt all Zeit und
V hlu - bi - nách srd - ce stře - žím tvé jmé - no a tvůj kříž, že Pán jsi vě - ků

Stun - de, drauf kann ich fröh - lich sein. Er - schein' mir in dem Bil - - de zu
vě - řím, chci být ti stá - le bliž. Svůj o - braz zář - né krá - sy k mé

11
Trost in mei - ner Not, wie du, Herr Christ, so mil - de, dich hast ge-blut't zu Tod.
ú - tě - še mi zjev, ó Kris - te, kéž mě spa - sí tvá dra - ho - cen - ná krev.

IX.

Miluje a rozdává

(možno zpívat po verši J 19,27)

Er nahm al - les wohl ich acht in der letz - ten Stun - de, sei - ne Mut - ter
Mi - lu - je a roz - dá - vá i v po - sled - ní chví - li: Sy - nu, hled', zde

noch be - dacht setzt ihr ein'n Vor - - mun - de. O Mensch, ma - che Rich - tig - keit,
mat - ka tvá, zde je syn tvůj mi - lý. I ty, du - še, lá - skou hřej

Gott und Men - schen lie - be, stirb da - rauf ohn' al - les Leid, und dich nicht be - trü - be.
pro Bo - ha 'a bliž - ní, dá - vej, z trá - cej, u - mí - rej, ne - u - mdlé - vej v trý - zni.

X. Synu Boží, Kriste náš

(možno zpívat po verši J 19,37)

O hilf, Chris-te, Got - tes Sohn, durch dein bitt'-res Lei - den, daß wir, dir stets
Sy - nu Bo - ží, Kris - te náš, pro své sva - té rá - ny, kéž tvé kr - ve,

un - ter - tan, all' Un - tu-gend mei - den; dei - nen Tod und sein Ur - sach' furcht-bar-lich be -
lá - sky plášť od zlých sil nás chrá - ní. Kéž tvou smrt i dů - vod k ní má-me na pa -

12 - den - - ken, da-für, wie - wohl arm und schwach, dir Dank - o - pfer schen - - - ken.
- mě - - ti, ač běd - ní a ne - hod - ní dí - ky vzdá - vá - me ti. ti.

vzdá - vá - me ti.
schen - ken.

XI. Ó Pane, kéž tvůj anděl smí

(možno zpívat po verši J 19,42)

Ach Herr, laß dein lieb' En - ge - lein am letz - ten End' die See - le mein in
Den Leib in sein'm Schlaf- käm - mer - lein gar sanft, ohn' ein' - ge Qual und Pein, ruh'n
Ó Pa-ne, kéž tvůj an - děl smí mou du - ši v chví - li po - sled - ní v dům
Kéž tě - lo v mí - ru spo - či - ne, trý - zní a ža - lů zba - ve - né, než

A - bra - hams Schoß tra - - - gen! Als - dann vom Tod' er -
bis am jü - ng - sten Ta - - - ge! Pak ze smr - ti se
A - bra - há - mův vzí - - - ti. Pak ze smr - ti se
soud - ný den se vzní - - - tí.

we - cke mich, daß mei - ne Au - gen se - hen dich in al - ler Freud', o
pro - bu - dí - m a vlast - ním zra - kem u - vi - dí - m Tě, Bo - ží Sy - nu,

14

Got - tes Sohn, mein Hei - land und Ge - na - den-thron! Herr Je - su Christ, er -
 v ra - do - sti, má spá - so, trů - ne mi - lo - stí, ó Je - ží - ši, slyš

18

hö - re mich, er - hö - re mich, ich will dich prei - sen e - wig - lich!
 pro - sby mé, slyš pro - sby mé: Kéž věč - ně zpí - vám k slá - vě tvé.

Autorem původních německých chorálních textů k Janovým pašijím J. S. Bacha je pravděpodobně Barthold Heinrich Brockes.